

[Alfred Jensen.]

på en 600—700 kr.! Det var indført med 394 kr. Under sådanne omstændigheder er det ikke meget betryggende at få oplyst, at skatten bliver indregnet i pristallet.

Finansministeren (Thorvald Kristensen):

Jeg har blot taget ordet, fordi det ærede medlem hr. Kjeldgaard Iversen bad mig om at sige, om der var noget forkert i de betragtninger, han havde fremsat. Nu kan jeg desværre ikke ord til andet huske de ord, han brugte, men jeg har det indtryk, at der var meget forkert i dem; i hvert fald havde de den fejl, som man så tit kommer ud for ved den slags betragtninger, at de var holdt i den største almindelighed. Og når man så griber efter det, der skulle være realiteterne, står man med tomme fingre.

Må jeg om det konkrete, som det ærede medlem endelig tilsidst kom med, nemlig at man kunne spare dette børnetilskud og til gengæld nedsætte tekstilskatten og chokoladeskatten, sige, at for det første er der ikke nogen tekstilskat her i landet, så den idé kan altså ikke bruges, og for det andet var børnetilskuddet, som det ærede medlem sikkert ved, et led i et forlig, der blev sluttet sidste forår, og som for næste års vedkommende blev bekræftet ved et andet forlig sidste efterår. Børnetilskuddet repræsenterede, om jeg så må sige, noget af den sociale side af de pågældende forlig, så hvis man ikke ville have taget det — hvad man kan have principielt forskellige meninger om —, måtte man naturligvis, anstændigvis og nødvendigvis have taget noget andet af en tilsvarende social karakter. Såvidt mig bekendt har det ærede medlems parti altid, skønt det ellers taler om store besparelser, sagt, at socialpolitikken vil det ikke fjerne. Jeg synes derfor ikke, dette nummer kan bruges.

Jeg kan ikke lade være med at sige til det ærede medlem hr. Alfred Jensen, at når det tal, han angav for skatterne efter det nye budget — jeg går ud fra, det var efter det nye pristalsbudget —, var så lille, som det var, skyldes det simpelthen, at det er taget efter husholdningsregnskaberne og derfor angiver det beløb, som de pågældende familier rent faktisk har betalt. Hvis man havde opført det beløb, som familier i den pågældende indtægtsklasse efter skattelovgivningen skulle betale, var man kommet til et større tal — hvilket i flere henseender er en interessant oplysning.

(Kort bemærkning).

Kjeldgaard Iversen: Til det ærede medlem hr. Poul Møller vil jeg sige, at jeg godt kan

huske historien, dengang man erstattede rabatordningen med børnetilskud, og jeg vil gerne indrømme det ærede medlem så meget, at det var et fremskridt. Rabatordningerne var jo også inkonsekvente, idet man først gjorde varerne dyrere og derefter gav tilskud i form af rabatmærker. Jeg giver det ærede medlem fuldstændig ret i, at vi skal betale den rigtige varepris. Men det betyder også, at staten skal lade være at fordyre varerne ved told, forbrugsafgifter og anden planøkonomi. Dertil kommer, at den politik: at kræve skatter for at betale tilskud, drager omkostninger med sig, som også skal betales af de samme borgere, der får tilskuddene.

Når finansministeren mener, at mine betragtninger er forkerte, må han åbenbart mene, at statens foranstaltninger ikke virker varefordyrende, og at tilskuddene ikke betales af borgerne i form af skatter.

Jeg sagde ikke, at vi havde en tekstilskat, men sagde udtrykkeligt, at vi havde en tekstiltold, og jeg går ud fra, at det er rigtigt — det står i statistisk årbog.

(Kort bemærkning).

Alfred Jensen: De tal, jeg har nævnt, er ikke fra det nye pristalsbudget, men fra budgettet 1942, men derfor har de alligevel interesse for pristallet i dag, idet man jo har et kædepristal og så at sige fortsætter det, hvor det gamle slap. Når man har den skævhed, tallene her viser, skyldes det udelukkende, at man opererer med en teoretisk familie. Jeg ved ikke, hvordan man er nået frem til den, men en familie med den indtægt og det børneantal, man betjener sig af, er ikke udtryk for gennemsnittet her i Danmark, og derfor dækker den ikke over den bevægelse, der er sket dels i den almindelige arbejders lønninger, dels i hans skattebetaling. Vi er altså kommet til det resultat, at i den pågældende periode er der sket en sænkning i den beregnede skattebetaling i stedet for en stigning, og det, der er det kedelige ved det, er, at samtlige arbejdere og tjenestemænd og adskillige funktionærer får deres lønninger reguleret i henhold til et sådant pristal, der ikke er korrekt.

(Kort bemærkning).

Poul Møller: Det ærede medlem hr. Kjeldgaard Iversen skal ikke undlade at stemme for forslaget om børnetilskud af den grund, at det i princippet er galt, idet han siger som så, at man kræver skatter ind for at betale tilskud. Det ærede medlem kender jo slet ikke loven og lovforslaget,